

РЕШЕНИЕ

№ 1327

гр. В., 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., IV СЪСТАВ, в закрито заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Мая Недкова

като разгледа докладваното от Мая Недкова Въззивно гражданско дело № 20233100501531 по описа за 2023 година

Производството е образувано по въззивна жалба вх. № 23260/27.03.2023г./допълнена с молба от 18.04.2023г./ от **А. С. А.**, ЕГН ***** с адрес село **** против Решение № 691/03.03.2023г. /поправено с Решение № 756 от 07.03.2023г. /по гр.д. № 7447/2022г. на РС-В., с което:

- Е ПРОГЛАСЕНА ЗА НИЩОЖНА по иска на С. Х. Г., ЕГН *****, с адрес: с. **** срещу **въззивника**, упълномощителната сделка обективизирана в Пълномощно рег. №007. том 1 от 18.01.2022г. - заверка на подпис и рег. №008. том 1 от 18.01.2022 г. - заверка на съдържанието, издадено от М.П.П. - кмет на Кметство с. ****, поради неспазена форма - порок на нотариалното удостоверяване, с оглед липса на посочено място и адрес където е извършено удостоверяването, на основание чл. 26, ал.2, предл 3-то (липса на форма) от ЗЗД, вр. чл. 573, вр. чл. 576 от ГПК.

- Е ОБЯВЕН ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН по иска на С. Х. Г., ЕГН *****, с адрес: с. **** срещу **въззивника**, Договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане от 05.05.2022г., оформен в нотариален акт №181/05.05.2022г., том I, рег. № 2888, дело №181/2022г. по описа на нотариус Б.В. с район на действие ВРС, по силата на който С. Х. Г., ЕГН ***** е прехвърлила на А. С. А., ЕГН ***** правото на собственост по отношение на 3/4 (три четвърти) ид.части от поземлен имот с идентификатор:3853.502.154 намиращ се в землището на село ****, община В., ул. ****, целия с площ от 474 кв.м., трайно предназначението на територията:урбанизирана, начин на трайно ползване: за вилна сграда, с номер по предходен план 211, кв.9, парцел VI, при граници имоти с идентификатори: 3853.502.153, 3853.502.155, 3853.502.139, 3853.502.141, 3853.502.142 и 3853.502.153, на основание чл.42, ал.2 от ЗЗД.

Считайки обжалваното решение за неправилно и необосновано, противоречащо на събраните доказателства, моли за отмяната му и постановяване на друго, с което исквете да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Навеждат се твърдения, че независимо от направеното от ответника признаване на иска, съда е следвало да обсъди представените по делото доказателства в цялост , както и да вземе предвид писмената защита на ответника

и опровержение от 28.02.2023г. на отговора на предявения насрещен иск, което представлява съществено процесуално нарушение. Излага твърдения, че признаването от процесуалния му представител на основателността на процесната искова молба на ищеца противоречи на закона и поради това съда не е имал право да постанови решението си при признаване на иска. Изложени са аргументи, че не вписването на мястото на извършената заверка от кмета в процесното пълномощно е канцеларски пропуск и не влече порок на упълномощаването, а от там и на извършената въз основа на него разпоредителна сделка./Цитира практика на ВКС/.Претендира присъждане на разноски.

В срока по чл.263, ал.2 от ГПК е постъпил отговор от насрещната по жалбата страна, в който е изразено становище за неоснователност на оплакванията срещу постановеното решение, което намира за правилно и законосъобразно.Твърди се ,че с жалбата си ответника се домогва да оттегли направеното признание на исковете, което е недопустимо. Моли за потвърждаване на решението и присъждане на сторените в съдебното производство разноски.

В съдебно заседание въззивникът, се явява лично и чрез процесуален представител поддържа жалбата, претендира обезсилване на решението като недопустимо, а в условията на евентуалност - отмяна на решението и постановяване на друго, с което исковете да бъдат отхвърлени. Претендира присъждане на сторените разноски.Прави възражение по чл.78 ал.5 от ГПК.Представя писмени бележки.

В съдебно заседание по същество, чрез процесуалния си представител, въззиваемия оспорва жалбата. Претендира оставянето и без уважение и потвърждаване на решението, както и присъждане на разноски.

За да се произнесе по спора, съставът на ВОС съобрази следното:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда, същото е допустимо, като постановено при наличие на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки.

По отношение неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл. 269, ал. 1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

Производството пред районния съд е образувано по предявени от А. С. А. против С. Х. Г. обективно-кумулятивно съединени искове с правно основание чл. 26, ал.2, предл 3-то (липса на форма) от ЗЗД, вр. чл. 573, вр. чл. 576 от ГПК за прогласяване нищожността на нотариалното удостоверяване в пълномощно от 18.01.2022 г. поради липса на посочено място и адрес където е извършено удостоверяването и с правно основание чл. 42, ал.2 ЗЗД за прогласяване за недействителен по отношение ищцата на договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане от 05.05.2022г., оформен в нотариален акт №181/05.05.2022г., том I, рег. № 2888, дело №181/2022г. по описа на нотариус Б.В. с район на действие ВРС, по силата на който ищцата С. Х. Г., ЕГН ***** е прехвърлила на ответника А. С. А., ЕГН ***** правото на собственост по отношение на % (три четвърти) ид.части от поземлен имот с идентификатор:3853.502.154 намиращ се в землището на село ****, община В., ул. ****, целия с площ от 474 кв.м., трайно предназначението на територията:урбанизирана, начин на трайно ползване: за вилна сграда, с номер по предходен план 211, кв.9, парцел VI, при граници имоти с идентификатори: 3853.502.153, 3853.502.155, 3853.502.139, 3853.502.141, 3853.502.142 и

3853.502.153.

В евентуалност е предявен иск за прогласяване договора за нищожен поради нахърняване на добрите нрави, на осн. чл. 26, ал.1, предл.3-то ЗЗД, в евентуалност поради сключване на договора от упълномощителя във вреда на представлявания, на осн. чл. 40 ЗЗД, в евентуалност - унищожаване на договора поради въвеждане в заблуждение на ищцата от ответника, на осн. чл. 29, ал.1 ЗЗД, евентуално поради заплахата на осн.чл. 30 ЗЗД, евентуално поради невъзможност да разбира и ръководи действията си, на осн. чл. 31 ЗЗД.

В евентуалност релевира и иск за разваляне на договора по съдебен ред поради виновно неизпълнение от ответника, на осн. чл. 87, ал.3 ЗЗД.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор от ответника, с който предявеният иск с правно осн. чл.42, ал.2 от ЗЗД се признава, както и нищожността на упълномощителната сделка от 18.01.2022 г.

В съдебно заседание страните, чрез процесуалните си представители поддържат становищата .

Съдът след като съобрази предметните предели на производство очертани с въззивната жалба, възраженията на страните и приобщените в първоинстанционното производство доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Първоинстанционния съд е постановил обжалвания съдебен акт при условията на чл.237 от ГПК по искане на ищеца, което е указано в мотивите му.

Настоящия съдебен състав счита, че изложените в жалбата оплаквания , че по делото ищеца не е направил признание на иска и , че не са били налице предпоставките за постановяване на решение по реда на чл.237 от ГПК са неоснователни по следните съображения.

Съдът намира, че в конкретния случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл.237, ал.1 от ГПК, тъй като в отговора на ИМ процесуалният представител на ищеца е направил изявление, че признава исковете. Макар и заявено едва в хода по същество пред настоящата инстанция оплакването , че същия не е разполагал с представителна власт , че представеното по делото пълномощно е общо и не включва правомощия за признаване на иска, е неоснователно. Видно от пълномощно, приложено на л.61 от първоинстанционното производство ответника е делегирал права на упълномощения от него адвокат – П.У. - ВАК да се разпорежда с предмета на делото , вкл. и да признава иска.

Нещо повече, признанието на иска е потвърдено и в открито съдебно заседание на 03.02.2023г. , в което ищеца е присъствал лично. Спазени са и изискванията на чл.237, ал.3, т.1 и т.2 от ГПК.

Предявените искове са допустими, а признатото от ответника право не противоречи на закона или на добрите нрави, както и е такова, с което страната може да се разпорежда. Налице е валидно направено признание на иска, представляващо по същество процесуално действие на ответника, с което същия се отказва от защита срещу исковете, тъй като ги счита за основателни. Признатото право не попада в хипотезите на чл.237 ал.3 от ГПК, поради което съдът правилно го е зачел, уважавайки на това основание предявените искове по чл. 26, ал.2, предл 3-то (липса на форма) от ЗЗД, вр. чл. 573, вр. чл. 576 от ГПК и чл. чл. 42, ал.2 ЗЗД .

Уважаването на посочените по-горе искове е отрицателна предпоставка за разглеждане на предявените в условията на евентуалност искове от ищеца.

Въззивната жалба като неоснователна следва да се отхвърли, а обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Поради съвпадане изводите на двете инстанции , обжалваното решение не следва да бъде коригирано в частта за присъдените разноси.

С оглед изхода от спора и на основание чл.78 ал.1 от ГПК, въззивникът следва да заплати на въззиваемия сторените съдебно-деловодни разноси за настоящото производство в размер на 1500.00 лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение за един адвокат съгласно представения списък по чл.80 от ГПК и доказателства за извършването им. Възражението на въззивника по чл.78 ал.5 от ГПК , съда сита за неоснователно , с оглед цената на иска , Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и с оглед обема на осъщественото процесуално представителство.

По изложените съображения, Окръжен съд гр.В.,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 691/03.03.2023г. /поправено с Решение № 756 от 07.03.2023г. /по гр.д. № 7447/2022г. на РС- В..

ОСЪЖДА А. С. А., ЕГН **** с адрес село **** **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Х. Г., ЕГН *****, с адрес: с. ****, сумата **1500.00 лв. /хиляда и петстотин/ лева** , представляваща сторените във въззивното производство съдебно-деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС , в едномесечен срок от връчване на препис от него на всяка от страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____